

Bu DUA mıdır, ne dersiniz..

Şenel ERGİN

*“Nefesimi kesen yorgunluklarım
ve geriye söyle bir baktığımda affı mümkün olmayan kırgınlıklarım var.
Yalnızım desem inandıklarım, yalnız değilim desem yaşadıklarım ters
düşerim.
Mutsuzum desem şükürüm incinir, mutluyum desem yüreğim.
Tarifi mümkün olmayan haller içerisindeyim.
Ve herkesten önce Sana güvenmekteyim.
Bana aydınlık yollar ve hayırlı sonlar nasip et Allah ’ım.”*

*Bu dizelerin internet ortamında, iyi niyetimle.. DUA niyetine dolaştırıldığını varsaydım.
Günde birkaç kez okuyorum.
Ama nafile.. bende bu sözler oturmuyor.*

*İlk cümlesinde birlikte anılmış iki güçlü fiili hâl durumu var: yorgunluk ile kırgınlık..
Büyük bir emeğe karşı “affı mümkün olmayan” vefasızlık mı anılmaktadır..
Emek insan dostluğunun, vefasızlık da değer bilmezliğin göstergesi olmalı..
İnsana dost olan emeğin karşısında.., dostu ve emeği Allah dostu bilmeyen vefasızlık mı
durmaktadır..
Peki.. ya bu emek dosta yönelen değil de..
dosttan beklenti uğruna sarfedilmiş nafile enerji ise..
O zaman ne düşünürdünüz..
Yani dürüstlüğü ve doğruluğu eksik bir emek, beyhude olmaktan gayri ne işe yarar ki..
Özetle emeğin mahiyetini bilmeden, sözel ifadesine atfen değerlendiremeyiz.*

*Müslüman bir yürek, Müslüman bir yüreğe karşı vefasız olamaz.
Bu eşyanın tabiatına aykırıdır.
Allah kurgusu Müslüman nefesine aykırıdır.
Çünkü emek, herhangi birine ve her bir şey için sadece verilmesi doğru olduğu için,
verilmesi gerektiği için verilir..
Yani.. hibe hükmünü kazanmış olan emek kaybedilmiş bir değer olamaz..
Çünkü alıcısı Allah ’tır.*

*İkinci cümlelerin has kavramı “yalnızlık” kavramıdır.
İnsan ruhunu perişan eden..
çağdaş yaşamın yarattığı bir illet..
psikolog ve psikiyatristlerin başat uğraşı alanını kaplayan devasa bir kavram..
gözyaşlarıyla başlayıp, türlü çeşitli hastalıklarla sonuçlanan.. ama..
esasta da sadece eksik insanın yanığı olan bir fenomen.*

Ruhunda ve aklında tamam olamamış.. bu yolda emek eksikliği olan insanın kesinlikle günün birinde kendine anlamsız gelen varlığını keşfetme sonucu verdiği bir karar, bir özdeğer ifadesi olabilen yalnızlık.

Bir hal olmaktan çok, varlığa yapışan yanlış karar ifadesi olan yalnızlık.

Üçüncü cümlelerin birbirine karşıt sunulan sözcükleri ise: şükür ile mutluluk. İçinde bulunduğu varsayılan hâl durumuna göre mutlu olmak için şükürsüz olmayı.. Rabbimize şükretmek için de mutsuz olmayı mı göze almak zorundayız.. Bizleri böyle ikilemlere sokan, çıkmaz sokaklarda bırakan “bir sahibimiz mi vardır.” Varsa.. kimdir bu “sahip”.. Otoritesinin değeri, sözlerinin ağırlığı nedir..

Bir inanan için.. Yaradanın Kelâmı – Kuran’ın ne dediği mi asaldır.. Yoksa.. emperyalist – siyonist Yahudi aklının üretmekte olduğu çağdaş yaşam anlayışındaki mutluluk hâl durumları mı..

Takva sahibi bir Müslüman, şükür ile mutsuzluk durumunu ya da tersi ifadeyi, mutluluk ile şükürsüzlük durumunu yanyana getirir mi.. Biraz düşünelim..

Getirebilmesi durumunda ortaya sadece Allah’a iman sorunu çıkar..

Müslüman için Allah’a şükrederek yaşayabilmek, huzuru ifade eder; yaşamında sakindir, tutum ve davranışlarında dengelidir; bu durum da bir Müslümanın “mutluluk” anlayışıdır. “Çağdaş yaşam” kurgusunun “mutluluk” anlayışı ile de ilgilenmez.

Allah’ın rızasını alabilecek değere ulaşabilme düşüncesi, bir zirvedir ki, günlük konuşma dilinde de mutluluk olarak ifade edilebilir.

Şimdi, “Yalnızım desem inandıklarım, .. ters düşerim” ile “Mutsuzum desem şükürüm incinir,” ifadelerine bakalım.

Bu cümleleri kuran kişi, aslında ne söylediğini, ama.. nasıl anlaşılacak istediğini çok iyi biliyor; biliyor da derdi bu değil. Derdi kendi üzerinde düşünme becerisinden uzak, daha çok nefsinin hükmü altında yaşama kolaylığında olan insanların aklını ve inancını bulandırmak.. İslâm’ın bir varlık düzeni olarak insanı çözülemeyen çelişkiler içinde hapsettiğini anlatmak.. onay almak.. Ve bu da Türkçe çok iyi kullanılarak yapılmakta.. Ardarda sıralanan dizelerin arkasında kaybolmamak o kadar kolay değil..

“Tarifi mümkün olmayan haller” yaratılmak istenmektedir; Kur’ana ve de İslâm’a görünüşte ters düşmeden.. Usul usul insan sevgisi varmış gibi.. insanın hal durumları anlaşılıyormuş gibi.. Yılan gibi yerde sürünerek.. İnsan gibi dik omurga üzerinde başı dik taşıma onurunu bırakarak..

Ve kapan hükmünde, tam bir teslimiyet ifadesi:

“Ve herkesten önce Sana güvenmekteyim.”

İnsan mertebesine ulaşmış biri için.. başka hangi kudret, bu inanç mertebesine çıkabilirdi ki.. Hele bu kültür havzasında..

Son olarak; “Bana aydınlık yollar ve hayırlı sonlar nasip et Allah’ım.”

yakarışına da hep birlikte ciddi bir yanıt verebiliriz ve

bu sözde DUA’nın müellifine, Hz. Yusuf’un (a.s.) Duası’nı izlemesini önerebiliriz:

Yusuf Sûresi: 101. Âyet

...تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَالْحَقِّنِي بِالصَّالِحِينَ

“...Teveffenî muslimen ve elhıknî bis sâlihîn.”

“...(Ey Rabbim!) Beni Müslüman olarak vefât ettir ve beni sâlihler arasına kat!”

Âyet’in tamamı: “Ey Rabbim! Mülkten bana (nasibimi) verdin ve bana (rüyada görülen) olayların yorumunu da öğrettin.

Ey gökleri ve yeri yaradan!

Sen dünyada da ahirette de benim sahibimsin / velimsin.

Beni Müslüman olarak vefât ettir / öldür ve beni sâlihler arasına kat!” (Sayfa:246, 12:101.)